

УДК 656.2

Трушевський В.Е.¹, Веремєєнко Л.А.², Калмиков Т.А.³

¹ доц. НУ «Запорізька політехніка»

² старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

³ студ. гр. Т-812м НУ «Запорізька політехніка»

СОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВОВИХ НОРМ, ЩО МАЮТЬ БЛАНКЕТНУ ДИСПОЗИЦІЮ

Специфіка транспортних правопорушень полягає у тому, що для багатьох адміністративних проступків та злочинів у сфері транспорту відповідальність передбачено згідно зі статтями кримінального та адміністративного кодексів, що мають диспозицію бланкетної форми.

Така особливість зумовлюється значною кількістю підзаконних актів, що стосуються транспорту, та регламентують його діяльність. Причиною такої зарегульованості є підвищена небезпека для людей, що її являє собою будь-який транспортних засіб.

Так, наприклад, при складанні адміністративних матеріалів за порушення у сфері безпеки дорожнього руху при проведенні дорожніх робіт у межах червоних ліній вулиць, порушники притягаються до відповідальності за порушення п. 32.1 Правил дорожнього руху.

У п. 32.1 Правил дорожнього руху є кілька підпунктів. При цьому у постанові про адміністративне правопорушення часто не вказується, який саме пункт порушено. Методом виключення доводиться здогадуватися, що йдеться про порушення абзацу другого п. 32.1 Правил дорожнього руху: з органами Національної поліції узгоджуються також інші питання забезпечення безпеки дорожнього руху, передбачені законодавчими актами.

Цей пункт є бланкетною нормою, отже, з метою забезпечення права на оскарження, у постанові слід навести конкретний нормативний акт та пункт, який по суті був порушений.

Згідно до Листа Верховного суду України від 01.01.2006р. «Практика розгляду судами кримінальних справ про злочини, пов'язані з порушенням

вимог законодавства про охорону праці» (абз. 9), при кваліфікації протиправних дій за статтями, що мають бланкетну диспозицію, необхідно встановити не лише те, які саме законодавчі та інші нормативно-правові акти порушено при вчиненні певного діяння, а й визначити, вимоги яких статей, пунктів, параграфів не дотримано. Оскільки ст. 140 КУпроАП має бланкетну диспозицію, то записи, що містять лише номери ДСТУ, у постанові про адміністративне правопорушення є неприпустимими.

Реалізація бланкетної форми може бути різною: часто застосовується загальна групова ознака правопорушень (наприклад, порушення Правил дорожнього руху пішоходами», «порушення вимог дорожніх знаків»), або більш широке визначення («порушення правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху при утриманні автомобільних доріг і вулиць, залізничних переїздів, інших дорожніх споруд»).

Тут можна виділити також випадки, у яких статті адміністративного кодексу, що мають бланкетну диспозицію, посилаються на вимоги Правил дорожнього руху, викладені у бланкетній формі. У свою чергу, Правила дорожнього руху посилаються на галузеві нормативи, державні стандарти та державні будівельні норми.

Судова практика оскарження постанов по адміністративних та кримінальних справах підтверджує, що повне розкриття усіх посилальних норм при складанні матеріалу є обов'язковим.

Таким чином, з метою встановлення протиправності дій чи біздіянь, які містить у собі об'єктивна сторона правопорушення, при складанні постанови бланкетні норми повинні повністю розкриватися по своїй суті для надання можливості безпосереднього порівняння правових норм та об'єктивного складу правопорушення для прийняття рішення про притягнення до адміністративної чи кримінальної відповідальності.